

ряда на Генералъ Бремзена зае Картожабени. Позициитъ на Горния Джбникъ и Долни-Джбникъ заемаха гренадеритъ, срѣщу доловетъ между Опанецъ и Олчегасъ стоеха гренадери и ромъни. Послѣ, слѣдваше бригадата на 5-а дивизия отъ 9-й корпусъ и най-послѣ позициитъ на Копана Могила, Горни и Долни Метрополъ бѣха заети отъ гренадери. Насрѣщо тия позиции турцитъ противопоставиха прѣдимно Опанецъ съ неговитъ четири редути батареи, както батареитъ и укрѣпения лагеръ надъ р. Витъ по на северъ отъ Олчегасъ*). Ако се вгледаме на картата — очевидно е, че при такова взаимно разположение на позициитъ на воюващитъ сили, положението на турскитъ сили бѣ непоносимо, потрѣбно е било да се потърси изходъ, тъкмо за това именно тѣ прѣдприеха ожесточени атаки противъ рускитъ позиции и кървавиятъ бой на 28-й се почваше.

Турцитъ, които се защитаваха повече отъ четири мѣсеца, нахвърляха се върху рускитъ позиции. Боятъ се произвеждаше по направление на моста прѣзъ р. Витъ на Софийския пжтъ. Страшно и величествено зрѣлище прѣдставляваше полесражението. Мѣстността по-близо край Плѣвенъ образува широка открита равнина, която е ограничена откъмъ Плѣвенската страна съ стръмни, скалисти урви, въ подножието на които тече Витъ. Отъ тия стръмни урви, на разстояние до двѣ мили, отсамъ и оттаткъ, бързо съ неправилна послѣдователность издигаха се огнени къмба, които пламваха и се изгубваха. Това бѣше артиле-

*) „Годъ войны“, стр. 18, В. Немировичъ-Данченко.